

z možných zdrojov — gemerické granity — sa nachádza vo vzdialenosti cca 6 km od skúmaného územia. Nádej, že v širšom okolí výskytu chryzotilového azbestu vznikli aj ďalšie ložiskové akumulácie, podporuje názor Plančára et al. (1977) o pravdepodobnom pokračovaní gemerických granitov od Poproča smerom na juhovýchod až pod samotné ultrabázické horniny.

Podľa množstva overených zásob azbestonosného serpentinitu patrí toto ložisko do skupiny stredne veľkých ložísk. Treba ho ešte overiť ďalšími prieskumnými prácami, stanoviť jeho celkový rozsah a zásoby, a tak zistiť podmienky, pri ktorých by sa dal využívať.

Literatúra

- Cibuľka, L. 1980: Záverečná správa — Západná časť Moldavskej nížiny. *Manuskript — Geofond Bratislava*.
- Filo, M. et al. 1966: Magnetický prieskum v oblasti Moldava nad Bodvou — Komárovc. *Manuskript — Geofond Bratislava*.
- Plančár, J. et al. 1977: Geofyzikálna a geologická interpretácia ťažových a magnetických anomálií v Slovenskom rudohorí. *Západ. Karpaty, Sér. geol.*, 2.
- Steiner, A. et al. 1979: Správa z geofyzikálnych meraní na akcii Paňovce — azbest. *Manuskript — Geofond Bratislava*.
- Vass, D. 1967: Vek a petrografické zloženie neogénnej výplne komárovskej depresie (juhozápadná časť Košickej kotliny). *Zbor. Východoslov. Múz. (Košice), Sér. A, Geol. Vedy, VIII A*.
- Zlocha, J. et al. 1988: Záverečná správa úlohy Paňovce — chryzotilový azbest, stav k 31. 12. 1988. *Manuskript — fond správ GP Spišská Nová Ves*.

Pokračovanie zo s. 554

ké produkty (10 %). Z južnej strany je na tento výstup fundamentu nasunutá horehronská zostava. Ide o staropaleozoické slabo až stredne silne premenené metamorfity (90 %) so zavrásnenými mladopaleozoickými a mezozoickými členmi (10 %). Zo severnej strany je na jasenskú a v kráľovohofskej časti i na horehronskú zostavu nasunutá liptovská zostava, pozostávajúca z granitoidov (90 %) a paleozoických a mezozoických členov (10 %).

Stavba je odrazom rôznej plasticity hmôt nachádzajúcich sa v kompresnej zóne. V nej mohla jasenská zostava zostať zakorenená, alebo mohla byť vytlačená, odtrhnutá a nasunutá na „plastické okolie“, pričom pohyby boli viacsmerné.

F. Marko: Vzťahy tektonických štruktúr v strednej časti Považského Inovca

Pri reambulovaní geologickej mapy (1 : 25 000) širšieho okolia styku dvoch odlišných blokov kryštalinika sa analyzovali a porovnávali makroskopické štruktúry oboch blokov, a to metamorfná bridličnatosť, vrásové štruktúry, pukliny, tektonické zrkadlá, zlomy, lineácie. Najväčšie

rozdiely medzi blokmi sú v priebehu metamorfnej bridličnatosti a v horninovom obsahu. V oboch blokoch sa interpretovala šupinová stavba, ktorá je produktom tektonického zblíženia v sj. smere. Otázka veku zblíženia (násunu) zostáva otvorená, hoci nie je vylúčené, že ide o hercýnsku štruktúru, ktorá bola neskôr alpínsky rejuvenizovaná.

M. Putiš: Vzťah predalpínskych a alpínskych tektono-metamorfnych dejov v kryštaliniku tatrika a veporika

Autor sa zamerával na vzťah hercýnskych (?) a alpínskych strižných zón k predalpínskym regionálnym synmetamorfickým štruktúram v Malých Karpatoch, Považskom Inovci, Tráveči a v centrálnom veporiku.

Strižné zóny boli charakterizované ako: plasticko-krehké s blastomylonitmi formovanými v biotitovej zóne (severný Tráveč — presunová plocha rúl a migmatitov cez svory; veporikum, pohorelská línia — s presunutými tonalitickými ortorulami) a v chloritovej zóne (Malé Karpaty, Považský Inovec a postpaleoalpínske na pohorskej línii).

Ondrej Samuel